

HEILIGE HERRIE

Geloven in de popmuziek

Corjan Matsinger

Buijten & Schipperheijn Motief - Amsterdam

Inhoud

Proloog – Popverdomme	7
1. Last night a DJ saved my life	13
Heilige Herrieplaylist – Divine Disco!	21
2. Prayer in C	23
Heilige Herrieplaylist – prayers up	32
3. Exodus	35
Heilige Herrieplaylist – Exodus	44
Intermezzo – Gangsta Paradise (Psalm 23)	46
4. Holy shit!	53
Heilige Herrieplaylist – Holy shit!	65
5. God is a dj	67
Intermezzo – Genesis	77
Playlist Bijbelpop.	82
6. Crossroads Blues	95
Intermezzo – ‘God’, ‘God part II’ en ‘God part III’.	105
7. Chocolate Jesus	111
Heilige Herrieplaylist ‘Chocolate Jesus’	122
Epiloog – I God a feeling!	125
Bijlage – Instant karma	131
Heilige Herrieplaylist ‘boeddhapop’	136
Literatuurlijst	137
Eindnoten	141

Colofon

© 2020 Corjan Matsinger

Omslagontwerp © Studio Vandaar, Jedi Noordegraaf, www.studiovandaar.nl

Foto's:

Foto auteur, p. 2: Gertjan van Ginkel

Foto poptempel, p. 160: Floortje Daamen

Mick Haupt (p. 6, 45), Mikkel Bech (p. 11), Anthony Delanoix (p. 22), Jack Hamilton (p. 33), Florian Schneider (p. 34), Keagan Hennan (p. 52), Dalibor Bosnjakovic (p. 66), Antoine Julien (p. 81), Gotafli (p. 93), Anna Grave (p. 94), Roland Hechanova (p. 109), Josh Sorenson (p. 110), Eric Nopanen (p. 121), , Brett Jordan (p. 123), Zaya Odeesho (p. 124), Reno Laithienne (p. 129), Jo Jo (p. 130), Dan Stark (p. 137)

Behoudens uitzonderingen krachtens de Auteurswet van 1912 mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgevers.

De uitgever heeft zijn best gedaan rechtenvrije illustraties te gebruiken. Mocht u toch menen enige rechten te kunnen doen gelden, meldt u dit dan bij de uitgever (rechten@buijten.nl).

ISBN 978-94-6369-101-7

**'God gave rock & roll to you, gave rock & roll to you.
Put it in the soul of everyone.'** (Kiss)

Popverdomme

Na afloop van onze popquiz komt er een meisje van een jaar of zestien met een Guns N' Roses T-shirt naar me toe. Ze kijkt me lachend aan en zegt: 'GVD! Ik wist niet dat er zoveel geloof in de popmuziek zit, zeg!' Voor ik goed en wel kan reageren op haar uitspraak is ze al weer weg. Pff, ik had niet gerekend op deze krachtterm, maar ik vat het maar op als een compliment. Als ik een paar weken later met ons team van de popquiz een biertje zit te drinken vertel ik over het meisje. Jorn en Timon moeten glimlachen. De mannen kijken elkaar vervolgens aan, en terwijl ze met hun bierflesjes proosten beginnen ze hard te lachen en roepen 'popverdomme!' Wat blijkt, de mannen hebben een paar weken eerder een biertje ontdekt met de naam 'Hopverdomme'. Het trappistenbiertje en de popquiz-uitspraak worden op de geestelijke 'draaitafel' van mijn onnavolgbare muzikale vrienden gelegd en voilà, de remix is compleet.

Vloeken in de kerk

Ik kon als puber al helemaal opgaan in de muziek. Ik speelde luchtgitaar op mijn slaapkamer tijdens de hits van Lenny Kravitz, Nirvana, The Cure, Michael Jackson en U2. Het bandje van Bono was mijn favoriet, ik werd lid van de fanclub en bestudeerde als zestienjarige jongen de songteksten en de interviews. Met mijn vrienden deed ik als U2 mee met de play-backshow van de plaatselijke Oranjevereniging. Onze act was compleet met televisieschermen en zelfgebouwde gitaren een succes. We sleepten de tweede prijs in de wacht; volgens de jury waren we 'angstaanjagend goed'. *Yeah!* Maar het was niet allemaal rock & roll in mijn leventje. Ik ging als een goed gereformeerde jongen elke week braaf naar de kerk. De fans van orgelmuziek konden mijn Metallica T-shirt niet zo waarderen.

Popmuziek was volgens mijn jeugdleiders vloeken in de kerk. Als puber kreeg ik van een verontruste leider van de jeugdvereniging dan ook een boekje in handen met de titel: *Welke muziek maakt u ziek? Verborgene gevaren in de popmuziek*. Het boekje bevatte diverse complottheorieën over popartiesten die hun ziel aan de duivel hadden verkocht en daarmee de verdoemenis deelachtig werden. Ik heb als eigenzinnige tiener gesmuld van de verhalen over backmasking in het boekje, maar daarover later meer. Andere gelovigen probeerden mij vooral te wijzen op christelijke bands, die de plaats van al die heidense rockers zouden kunnen innemen. Veel van deze muziek was helaas slechts een goedkope imitatie van mijn muzikale helden. Maar eerlijk is eerlijk, er zat een aantal goede bands bij die mij nog steeds veel luisterplezier opleveren. Het waren de mannen van de 77's, The Prayer Chain, The Violet Burning, Adam Again, The Choir en Daniel Amos die mijn scepsis richting de christelijke rock met hun gitaren aan diggelen sloegen.

Maar niets en niemand kon op tegen mijn bandje U2. In mei 1993 was het zover, de jongen uit Vijfheerenlanden ging met een vriend op de fiets naar het NS-station van Gorinchem om daarvandaan naar Rotterdam te reizen. We gingen naar Bono, Edge, Larry en Adam in de Kuip. Ik weet nog goed dat we buiten hebben zitten kletsen met andere fans tot de deuren opengingen. Mijn eerste stadionconcert was ophanden! Ik heb tijdens de show mijn ogen uitgekeken. Het grote podium met de stellages waarin beschilderde Trabantjes hingen, en dan waren er die grote 'wanden' opgebouwd uit tientallen televisieschermen. De show was geweldig. De kreten die op de televisieschermen verschenen, Bono in zijn 'The Fly' outfit en natuurlijk al die fantastische liedjes. Maar wat die avond het meeste indruk maakte was het nummer 'One'. Ik had kippenvel van mijn kruin tot aan mijn tenen, toen Bono in de Kuip een vierde couplet aan het nummer toevoegde, waarin hij het uitschreeuwt naar de hemel.

**Do you hear me coming, Lord,
Do you hear me call?
Hear me knocking, knocking at your door.
Do you hear me coming, Lord,
Do you hear me call?
Feel me scratching, will you make me crawl?**

Wat sprong mijn hart op in deze kerkdienst in het stadion van Rotterdam. Ik weet niet wat het was, maar ik werd ergens diep vanbinnen geraakt. 'It rocked me', zoals sommige muzikanten dan zeggen.

Bono zingt in het nummer 'Mofo' een boeiende zin: *'Lookin' for baby Jesus under the trash.'* Popmuziek is voor mij een ontdekkingsreis waarin ik me telkens weer laat verrassen. Wat zijn er veel hemelse liedjes. Natuurlijk, eerlijk is eerlijk, sommige popmuziek is 'trash', er bestaan veel oppervlakkige, vulgaire en platvloerse liedjes die van mij gelijk de prullenbak in mogen. Maar ik focus graag op het positieve. Er zijn zoveel kwetsbare en breekbare songs, ik kom *baby Jesus* overal tegen. Ik laat me graag verrassen door de ervaringen en perspectieven van anderen. Het maakt me rijker, het scherpt mijn geest en het doet mij me verwonderen. Wie wil dat nou niet? In dit boekje doe ik daarom een bescheiden poging om mijn enthousiasme over de spirituele kant van de popmuziek te ventileren. Het verhaal doet de ronde dat rock-'n-roll haar eerste dansspasjes deed in de kerkzaal, hoe mooi is dat? Toch is het niet alles goud wat er blinkt in de hitlijsten; er zijn genoeg songs vol 'kerktaal' die ik meestal skip. Tegelijk zijn er liedjes die over de duivel lijken te gaan en toch op *repeat* mogen.

Dit boek zit vol (korte) verhalen, achtergronden en ditjes en datjes die hopelijk een glimlach op je gezicht toveren. Wie weet halen mijn reflecties herinneringen naar boven of doen ze je de wenkbrauwen fronsen omdat je hier even over wilt nadenken. Muziek bevat vaak meerdere 'betekenislagen', soms lijkt een liedje over de liefde tussen twee mensen te gaan. Maar je zou er ook iets over God in kunnen horen. Een liedje is geschreven in een bepaalde tijd, op een bepaalde plaats. Maar wat gebeurt er als het liedje jaren later in een andere context onder het stof vandaag gehaald wordt?

Heilige herrie is geen popencyclopedie. Het is slechts een kleine selectie van verhalen, legenden en weetjes, want alle boeken van de wereld zouden de lengte, de breedte en de diepte van de rock-'n-roll niet kunnen bevatten. Nog specifieker, *Heilige Herrie* bevat de muzikale reis van een *gereformeerd* jochie uit de polder die een poging doet om het 'geloven in de popmuziek' op (de draai)tafel te leggen. Ik voelde me tijdens het schrijven eerlijk gezegd steeds kleiner worden en vroeg me regelmatig af waar ben ik aan begonnen? Ik heb me dan ook beperkt tot songs waarin spiritualiteit en religie *expliciet* in de songtekst voorkomen. Spiritualiteit laat zich natuurlijk niet alleen vangen in woorden. Een hemelse gitaarsolo of een dromerige

pianopartij kan als wierook naar boven stijgen. Maar ik moest me beperken en ik heb dit als goed opgevoede calvinist dan ook gedaan door een focus op het geschreven woord. Je kunt de hoofdstukken achtereenvolgens lezen, of elke keer een paar bladzijden of een los hoofdstuk tot je nemen om vervolgens de songs te beluisteren via de *Heilige Herrie* Spotifylijstjes. Voor de lezers die na de zeven hoofdstukken, de intermezzo's en de lijsten 'We want more' roepen, zijn er natuurlijk nog een fiks aantal eindnoten (die ook weer een paar lijstjes bevatten) en een bijlage. Zie ze als een toegift na dit (uiteraard te korte) papieren concert.

Last but not least. Ik hoop dat je door het lezen van *Heilige Herrie* toch die ene lp weer eens op je platenspeler legt, of dat concertkaartje probeert te verzilveren. Geloof me, soms zijn er maar drie akkoorden voor nodig om een *stairway to heaven* te laten verschijnen.

I've been listening to a lot of gospel singers like Mahalia Jackson and Aretha Franklin. I love gospel, because gospel is so truthful. You know, I'm not religious, but there is nothing more pure than the relationship you have with your God – there is nothing stronger than that apart from your love of music. Gospel is very inspirational.
(Amy Winehouse)

Last night a DJ saved my life

De term rock-'n-roll bestaat uit twee delen die samen misschien wel het hele verhaal van de geschiedenis van de popmuziek samenvatten. Je hebt de *rock*, en je hebt de *roll*. Laten we beginnen met de laatste. Je was platgezegd in de vorige eeuw 'on the roll' geweest als je seks op de achterbank van de auto had gehad. Een soort van 'paradise by the dashboard light', zeg maar. Je kon ook rollen met je lief in het hooi of ergens anders, als het gras maar minimaal twee kontjes hoog was. De hitlijsten staan vol met liefdesliedjes, bijvoorbeeld over twee mensen die elkaar zien op de dansvloer en om elkaar heen draaien omdat ze elkaar wel leuk vinden. Maar ook heftige *break-up* songs omdat die ene jongen of dat meisje van de dansvloer een tijdje later toch een klootzak of een bitch blijkt te zijn. Het liefdesliedjesrepertoire is ontelbaar, en dat geldt ook voor de zangers ervan: van rappers die opscheppen over de hoeveelheid meisjes met wie ze het bed gedeeld hebben tot muzikanten met grijze haren die de liefde van hun leven een serenade brengen.

Het is tijd om te 'rocken', dus op naar de kerk. Je bent in een black revival meeting aan het einde van de negentiende eeuw in de Verenigde Staten. Het blackgospelkoor swingt de pan uit en een *preacher* schreeuwt het uit: 'Halleluja!' Hij kan niet anders. '*Something rocks me*', vertelt hij de kerkgangers, die blijven swingen op de maat van de muziek. Hij zet als een ware dominee Al Green een lied in en het koor valt hem weer bij.¹ *Rocking* was de term die in het Zuiden van de States gebruikt werd om aan te geven dat je van hogerhand werd aangeraakt. De oorsprong van de term 'rocking and rolling' komt trouwens uit de scheepvaart. De woorden werden gebruikt om het deinen van een schip op het water te beschrijven. Maar in de spirituals zijn het de knieën die worden gebogen

en de handen die in de lucht gaan om de bewegingen van Gods sterke arm te bezingen.

Neem de Afrikaans-Amerikaanse spiritual 'Rock O' My Soul' (ook wel 'Rock-a my Soul in the Bosom of Abraham' genoemd).² Het nummer werd voor het eerst gedocumenteerd in de uit 1867 daterende collectie van 'Slave Songs of the United States'. Het werd later gezongen door artiesten als Louis Armstrong en Elvis Presley.

Rock-a-my Soul

(Refrain)

**Rock-a-my soul in the bosom of
Abraham,
rock-a-my soul in the bosom of
Abraham,
rock-a-my soul in the bosom of
Abraham.
Oh! Rock-a-my soul.**

**1. When I went down to the valley to pray,
Oh, rock-a-my soul.
My soul got happy and I stay
all day,
Oh, rock-a-my soul.**

**2. When I came home from the valley at night,
Oh, rock-a-my soul.
I knew that everything will be
all right,
Oh, rock-a-my soul.**

**3. The sun shines bright on the cloudiest day,
Oh, rock-a-my soul.
A prayer is all you need to
light your day,
Oh, rock-a-my soul.**

Ik kan me voorstellen dat de tekst in eerste instantie wat vreemd op je overkomt. *Rock o' my soul in the bosom of Abraham?* Wat gebeurt er nu precies met de zanger die aan de borst van de aartsvader ligt? Laat me het even uitleggen. De spiritual is een verwijzing naar een Bijbelse fabel. In het verhaal ligt de bedelaar Lazarus bij de poort van een rijke man. Hij zit onder de zweren, waar straathonden aan komen likken. De rijke man laat de stervende Lazarus zijn hele leven links liggen. Hij heeft geen oog voor het zielige hoopje mens bij de ingang van zijn villa. Maar alles verandert als Lazarus zijn laatste adem uitblaast. De bedelaar vindt troost in de schoot van Abraham. De rijke man sterft ook, nu heeft hij niets meer aan zijn geld. Maar het lot van de rijke man is minder gunstig. Hij roept Abraham vanuit het dodenrijk nog om hulp, maar het is te laat.³

'Rock O' My Soul' grijpt zich vast aan de belofte dat het beter zal worden. De ziel van de zanger raakt in vervoering, er is hoop voor de werkers die moeten afzien op de katoenplantages. Zoals een vader zijn kind troost als het is wakker geschrokken door een nachtmerrie, zo is God. Zoals Lazarus werd opgevangen door Abraham zelf, zo is er ook voor de zanger een veilige plek. En wie weet of de rijke slavendrijvers op een dag hun verdiende loon zullen krijgen.

Godmother of rock-'n-roll

In mijn zoektocht naar andere voorbeelden van het christelijk 'rocken' kwam ik na jaren zoeken weer bij miss Rosetta Tharpe (1915-1973).⁴ Ze groeit op in het Zuiden van Amerika, haar ouders waren katoenplukkers. Haar moeder was daarnaast een bevlogen evangelist, Rosetta gaat met haar moeder naar Chicago om het goede nieuws ook daar te vertellen. De ster van deze jonge dochter rijst snel, mensen worden verliefd op de goedlachse en innemende meid die gepassioneerd zingt over God. Ik ben een groot liefhebber van de door velen bejubelde rockchick Sister Rosetta Tharpe. Ze noemen haar ook wel de 'godmother of rock-'n-roll'.⁵ De diva met de elektrische gitaar zong echt de sterren van de hemel. Haar gitaarspel was trouwens ook fenomenaal, haar hele performance inspireerde blanke jongens als Elvis en Johnny Cash. De gospelspirit bracht soul in de muziek en dat voelde iedereen. Rosetta speelde graag in de kerk, maar ook in het theater en de nachtclub was ze een veelgeziene gast. Ze zong graag over de liefde tussen een jongen en een meisje, maar liever nog over de liefde van de Heer. Zoals in 'Rock Me', haar eerste hit:

**You hold me in the bosom
Till the storm of life is over
Rock me in the cradle of our love
Only feed me till I want no more
Then you take me to your blessed home above
Make my journey
You make my burning brighter
Help me to do good wherever I can
Oh, let thou praise and thrill me
Thou loving kindness fill me
Then you hold me**

**Hold me in the hollow of the hand
You hold me in the bosom
Till the storm of life is over
Rock me in the cradle of our love
Only feed
Then you'll take me to your blessed home above.**

‘Rock me in the cradle of our love.’ In christelijke liederen gaat het bij ‘rocken’ dus vaak over de liefdevolle armen van God.⁶ Maar ja, de armen van je aardse geliefde zijn toch ook wel erg fijn. Vanaf de jaren twintig beweegt ondanks artiesten als Rosetta Tharpe de rock-’n-roll dan ook richting de uitgang van de kerk.

Rocken werd straattaal voor ‘in beweging komen’, het deinen op de beat. Combineer dit dan weer met ‘roll’ en je hebt een mooie beschrijving voor sensualiteit ofwel seks. Een voorbeeld van deze combinatie horen we bij Trixie Smith. In 1922 neemt de zangeres het nummer ‘My Man Rocks Me (with One Steady Roll)’ op, het is een tekst die weinig aan de verbeelding overlaat. Rock-’n-roll draait vanaf nu steeds meer om seksualiteit.⁷ Seksualiteit en spiritualiteit zijn als twee partners, waarbij de seksualiteit in de hitlijsten steeds meer de bovenliggende partij lijkt te zijn. Alhoewel? We zullen op een later moment in het boek ontdekken dat goede seks ook hemels is. Artiesten zien de armen van hun liefde als de kerk en de liefde van hun leven als het nirwana.

Muziek is zelfs los van de songteksten voor veel mensen al een stukje hemel op aarde. Neem de albums van Talk Talk, de sfeer, de woorden, het is magisch. De gitaarsolo van ‘The Edge in Love is blindness’ is volgens Bono niets minder dan een gebed. Voor mij was het slotnummer van het optreden in 1992 van ‘Over the Rhine’ op het (inmiddels niet meer bestaande) Flevo Festival magisch. Ik stond in de stromende regen en de band zong hun klassieker ‘If I’m drowning’. Het optreden werd afgerond door telkens een bandlid te laten vertrekken, terwijl de overgebleven muzikanten bleven spelen. Het was een goddelijke mix van energie, mysterie en melancholie, vertolkt in een gitaarsolo en een stuwende drumsolo. De muzikale wierook steeg naar boven, terwijl de regen met bakken uit de hemel viel. Iemand reageerde op de plannen voor dit boek dan ook met de vraag: ‘Bestaat er ook niet-spirituele muziek dan?’ Goede vraag, want waar komen

de liedjes überhaupt vandaan?⁸ Wie bedenkt een liedje? Wie componeert de song? Veel artiesten zullen je vertellen dat hun liedjes toch wel een soort van *uit de lucht* komen vallen.⁹

**The good songs come from somewhere – I have no idea where.
And they tend to be sort of flying around at about two o’clock in the morning.
You just have to be there to catch it.**
(Chris Martin)¹⁰

Bono gaat nog iets verder, hij stelt:

**Music is a sacrament,
When it is there; this thing (or whatever you call it)
Then you have to take off your shoes,
When the song walks into the room.**¹¹

Maar het kan nog mooier volgens KISS, de hardrockers roepen het uit met hun witgeschilderde gezichten: ‘*God gave rock-’n-roll to you!*’¹² Muziek lijkt voor veel muzikanten dus echt van de ‘andere kant’ te komen. Neem Freddie Mercury. Er werd hem op een dag gevraagd of hij niet bang was dat zijn inspiratie zou ‘opdrogen’. Freddie glimlacht en wijst met zijn vinger omhoog. ‘Nee, dat gaat niet gebeuren, want Hij zorgt voor mij.’¹³

Of neem een kijkje bij de uitreiking van de AMA-awards in 1999. Het publiek gilt en applaudisseert als zangeres en rapper Lauryn Hill het podium opkomt om de prijs voor haar solo-album ‘The miseducation of Lauryn Hill’ in ontvangst te nemen. De hiphopper citeert Psalm 40:3 ten overstaan van alle aanwezigen. ‘*I waited patiently for the Lord. He put a new song in my mouth.*’

Misdienaren, koorknappen of het kerkkoor

Veel popsterren starten hun zangcarrière dan ook in de kerk, aangeraakt van hogerhand zingen ze de sterren van de hemel. Neem Aretha Franklin. Haar gospelsongs waren een grote inspiratiebron voor Freddie Mercury.¹⁴ Deze dame zette de kerk van haar vader in Detroit op zijn kop met haar aanbiddingsmuziek. Marvin Gaye zong als jochie van vier al in het gospelkoor van zijn papa en de kleine Ed Sheeran was koorknaap in zijn kerk

in Suffolk. En je zou het misschien niet verwachten, maar Jack White was misdienaar in de kerk en het verhaal gaat dat hij zelfs priester wilde worden. Ook Beyoncé, Diana Ross, Usher, Britney Spears, Justin Timberlake, Snoop Dogg en John Legend zongen al op jonge leeftijd in de kerk. Whitney Houston speelde piano in de kerkdienst en Katy Perry was als tiener een gospelartiest.¹⁵ Zangeres Amy Lee en gitarist Ben Moody van Evanescence ontmoetten elkaar tijdens een christelijk jeugdkamp. Het podium van de kerk blijkt een goede opstap naar de spotlights van de concertzaal.¹⁶

De Elvis van de Bijbel

In dit boek zoom ik in op muziek die een expliciete religieuze verwijzing of bron heeft. Maar de sound van een album kan al spiritueel voelen. De gitaarsolo in een song een gebed. Muziek doet iets met je geest, je hart en je lijf. Koning Saul weet er alles van. In de Bijbel is het de jonge singer-songwriter David die de terneergeslagen geest van koning Saul met zijn muziek weer opbeurt. Telkens als de machthebber in het zwarte gat van zijn depressie lijkt te vallen, dan klinkt het snarenspeel van David. De muziek van deze Elvis van de Bijbel brengt licht in de duistere wereld waarin Saul ronddoelt.¹⁷ Er zijn soms maar drie akkoorden nodig om een glimlach op je gezicht te toveren.

Het is muziek die ons bijstaat op de sleutelmomenten van ons leven. Ik werd wel geraakt door de laatste aflevering van de tv-show 'De Wereld Draait Door'. Presentator Matthijs van Nieuwkerk mocht bij zangeres Ilse de Lange een verzoekplaatje indienen. Hij vroeg haar 'Turn, turn, turn' van The Byrds te zingen. Hoe toepasselijk! 'Voor alles is een tijd', zingt Ilse, ze citeert in het liedje de letterlijke tekst uit hoofdstuk 3 van het Bijbelboek Prediker. De seizoenen van DWDD zijn voorbij, maar wie weet wat de toekomst weer gaat brengen. Maar niet alleen televisiesternen kiezen hun liedjes. We doen het allemaal, op de momenten dat we blij zijn, dankbaar of verdrietig. Soms zijn de akkoordenschema's in mineur. We snotteren met onze zakdoek in de hand terwijl we tijdens de uitvaart luisteren naar liedjes van Marco Borsato, Andrea Bocelli, Claudia de Breij of naar 'My way' van Frank Sinatra.

Maar de tranen kunnen je ook in de ogen springen omdat je o zo dankbaar bent. Stevie Wonder showt ons trots zijn pasgeboren dochter Aisha. Vol verwondering zingt hij over zijn kleine godswonder:

**Isn't she pretty?
Truly the angel's best
Boy, I'm so happy
We have been Heaven blessed
I can't believe what God has done
Through us He's given life to one
But isn't she lovely made from love?**

**Isn't she lovely?
Life and love are the same
Life is Aisha
The meaning of her name.**

Break on through to the other side

Terug naar Israël. Koning Saul is al heel wat jaren dood. Tja, koningen komen en gaan, maar de strijd om macht, grondgebied en invloed – die gaat gewoon door. De huidige koning Joram staat voor een dilemma, wel of niet de strijd aangaan met de vijand. Wat doe je dan als machthebber, je roept er een profeet bij die je spiritueel advies moet geven. De profeet Elisa wordt opgetrommeld om te orakelen.¹⁸ Maar het ontbreekt hem aan inspiratie, de geest komt je namelijk niet zomaar aanwaaien. Hij weet het zelf ook, zomaar een beetje freestyle gaan profeteren dat werkt niet. 'Breng me een gitarist, een speelman', verzoekt de profeet dan ook. Zo gezegd, zo gedaan. De troonzaal vult zich met geluid en de muzikant raakt de juiste snaar. De profeet spuit zijn woorden naar de koning: 'Aanvallen maar, God heeft de vijand in je macht gegeven.' De soundscape van de muzikant brengt duizenden soldatenvoeten in een mars richting het slagveld.

De muzikant helpt Elisa doorbreken naar *de andere kant*. Hij is niet de enige die in hoger sferen probeert te komen. Duizenden andere muzikanten proberen het ook met hun muziek. Neem Jim Morrison, 'break on through to the other side' klinkt het uit de speakers. Welke werkelijkheid Jim wil bereiken is mij niet helemaal duidelijk. Volgens fans was de zanger een bewonderaar van William Blake. Deze dichter schreef: 'Er zijn dingen die gekend zijn en dingen die niet gekend zijn, daartussen zijn de deuren.' Zingt Morrison over de doorgang naar een leven of werkelijkheid na de dood? Of gaat het over de hogere spirituele ervaringen die je, al dan niet met behulp van drugs, kunt bereiken?

Michael Jackson stelt dat het de kunst (muziek) is die hemel en aarde bij elkaar brengt: *I'm committed to my art. I believe that all art has as its ultimate goal the union between the material and the spiritual, the human and the divine. I believe that to be the reason for the very existence of art. And I feel I was chosen as an instrument to just give music and love and harmony to the world.*¹⁹

Sunday morning fever!

En zo zijn we weer terug bij de rockfactor van de rock-'n-roll. Duizenden artiesten verlangen naar de 'magische vonk' die hun het mooiste liedje gaat brengen. Soms levert trouwens alleen al het verlangen om van hogerhand te worden aangeraakt de mooiste liedjes op. Muzikanten die worstelen met de gevoelde afwezigheid van de allerhoogste. Mannen en vrouwen die tastend hun weg vinden in de donkere nacht van de ziel. Een zanger als Nick Cave knijpt mijn keel soms dicht, maar ook de zwanendans van David Bowie in 'Lazarus' is adembenemend. Andere muziek is juist weer zo licht als een veertje, en daar sluiten we dit eerste hoofdstuk dan ook maar mee af. Geïnspireerd op de 'gospeldisco'-albums van Greg Belson vind je hier mijn *divine disco* lijst. Halverwege de jaren zeventig begonnen gospelartiesten te flirten met de disco, in een poging de bezoekers van de club te 'bekeren'. Of er veel zieltjes gewonnen zijn weet ik niet, maar het resultaat qua plaatjes mag er zijn. Zet je bij het luisteren dus maar schrap voor een soort 'sunday morning fever', hemelse plaatjes die ervoor zorgen dat je handen de lucht in gaan terwijl je voeten bewegen en er een brede glimlach op je gezicht verschijnt. Ik heb de vrijheid genomen om de hemelse muziek uit de jaren zeventig en tachtig uit te breiden met wat meer recent materiaal. De zon schijnt, je trapt je schoenen uit en rent over het groene gras. Het leven is goed, na de regen kwam de zonneschijn. Huppelend, springend en dansend schreeuw je het uit: halleluja!

Heilige Herrieplaylist – Divine Disco!

Niet alle nummers in deze lijst zijn dansplaten. Natuurlijk gaan de voetjes van de vloer bij Mary Mary, maar je komt ook langs de gitaarmuziek van Manic Street Preachers, of je staart naar de wolken tijdens de powerballad 'You say' van Lauren Daigle.

- Aretha Franklin A deeper love
- Master series 90's House Party
- Joe Smooth Promised land
- Donna Allen He is the joy
- Robin S I want to thank you
- Backroom congregation
Sunday morning (WMC 98 mix)
- Dr. Alban Sing Hallelujah!
- Lost Frequencies Sun is shining
- Praise Cats ft. Andrea Love
Shined on me
- Floorplan (Aretha Franklin)
Never grow old
- Fatboy Slim Praise you
- Florence + The Machine
You've got the love
- The Source ft Candi Staton
You've Got the Love
- Mary Mary Shackles
- Avicii Blessed
- Haim Hallelujah
- Typhoon Alles is gezegend
- Dawn Tallman Wake up!
(Hex Hector hard church radio edit)
- Chronixx I can
- R. Kelly U saved me
- Chance the rapper How great
- Swedish House mafia
Don't you worry child
- Harold van Lennep King of Kings
- Bakermat Uitzicht
- Coldplay
God put a smile upon your face
- Solomon Burke My heart is a chapel
- Hothouse Flowers Things of beauty
- Coldplay Broken
- Chuck Brown
Can't nobody do me like Jesus
- Collective Soul Heaven
- Chi Coltrane Hallelujah
- Bob Dylan Father of night
- Katy Perry By the grace of God
- Manic Street Preachers
There by the Grace of God
- John Denver
Thank God I'm a country boy
- Mavis Staples A man called Jesus
- Elvis Presley So high
- Van Morrison
If I ever needed someone
- Nicky Minaj Freedom
- Lenny Kravitz In my life today
- Michael Jackson You were there
- Janet Jackson God's stepchild
- Gregory Potter Revival
- Run DMC Down with the King
- Santana Praise
- Winne, Jayh Brand new day
- Fresku Ik wil
- Whitney Houston & Mariah Carey
When you believe
- Toto Gift of faith
- Paul Simon Gospel Ship
- Paul Simon Outrageous
- Low Holy ghost
- Selena Gomez Nobody
- Lauren Daigle You say
- Marvin Gaye God is love
- Winne & Memphis Akwaaba
- Steve Winwood Higher love
- Third World Now that we found love
- Whitney Houston I go to the rock